

1885-06-25

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Holger Drachmann

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Kärnten

Arkivplacering:
Det Kongelige Bibliotek

Emneord:
Mæcenvirksomhed

DOKUMENTINDHOLD

J. C. Jacobsen begrundet, hvorfor han ønsker at støtte Holger Drachmann økonomisk og sender ham 1700 Gylden. Drachmann opholder sig på dette tidspunkt i Kärnten i Østrig.

TRANSSKRIFTION

25/6 1885

Hr Holger Drachmann,

Det har glædet mig meget at læse Deres Brev, som vidner om, at De har forstaat mig og i hvert Fald ikke har misforstaat mine aabenhjærtige Udtalelser. Dersom mine offentlige og private Forretninger ikke forbød det, kunde jeg have Lyst til at berøre flere Puncter, hvortil Deres Breve kunde give mig Anledning, men jeg kan med den bedste Villie ikke skrive lange Breve. Det er derfor kun et Par Yttringer i Deres første Brev, som jeg vil understrege, fordi de falde sammen med de Forestillinger, jeg selv har dannet mig om Deres Virksomhed og fordi jeg troer at det kan være af Vigtighed for Dem, at De stedse har Dem for Øie. De siger nemlig at De er overanstrengt, i hvert Fald overarbeidet og at De trænger til Ro og senere bemærker De, at en Række af Deres senere Arbejder kun have fundet ringe Afsætning. Det sidste har vistnok for en del sin Grund

i at De har befundet Dem i en Overgangsperiode og at Deres Standpunct ikke har staaet rigtig klart for Publikum, men jeg troer at det ogsaa tildels kan hidrøre fra at De i Deres rastløse Iver og i Følelsen af Deres Kraft har produceret for meget og med for korte Mellemløb. Dette er altid misligt, thi hvor mange have i Nutidens travle Liv, hvor alt jager afsted med Dampens og Electricitetens Fart, Ro og Tid til at læse og fordøje flere Skrifter om Aaret af den samme Forfatter? Jeg glæder mig derfor paa Deres Vegne over at De nu søger Ro og Hvile til at fuldføre et større og betydningsfuldt Værk. Kan det lykkes Dem med Digterøie klart at skue og med Digteraand at skildre et Samfunds Forhold som Følge af Mængdens Mangel paa Forstand til at opfatte Frihedens Væsen rigtigt og til at gennemskue Ledernes egoistiske Tanke- og Handlemaade, da vil en saadan digterisk Fremstilling - jeg kunde maaske rigtigere sige: Aabenbaring - sikkert gjøre en langt mere indtrængende Virkning end alle nok saa fornuftige Lærdomme.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Det er dog ikke særligt af Hensyn til Deres Virksomhed i den nysnævnte Retning, at jeg har troet at burde støtte Dem, men det er fordi jeg er kommen til den Overbevisning at De med Deres sjeldne Begavelse som Digter vil være i Stand til i det Hele at yde værdifulde Bidrag til at løfte hele Samfundets Aand til det høiere og sandere Blik paa Livet og Tilværelsen, hvortil der for Tiden trænges, thi den høieste Erkjendelse opnaaes jo ikke alene gennem Viden; dertil er Følelse og Phantasie og Begeistring for det Skjønne, det Sande og det Store tilvisse ligesaa uundværlig. Herom kunde jeg endnu have meget at sige, men dette maa opsættes til jeg faaer den Fornøielse at tale med dem efter Hjemkomsten. Da man ikke bør vide her i Banken at der sendes Dem Pengemidler fra mig, sender jeg i Morgen en Anvisning paa 1700 Gyden til en god Ven i Wien. Hr Redacteur Fr. Fasbender, som vil sende den videre til Dem. Til ham sigers. 4 jeg kun at det er en Kommission som jeg har paataget mig og som jeg beder ham at besørge.

Med det Ønske at Opholdet i det rolige Hjem i Kärntens Bjerger maa bidrage til at styrke Deres Sundhed og forfriske deres Kræfter, forbliver jeg

Deres hengivne
J. C. Jacobsen

J. C. JACOBSEN.
Byggeriet Gamle Carlsberg.

Kjøbenhavn, den 27/6 1884

Kjøbenhavn. K.

Jr. Høfjest Drachmann.

Det var glædet mig meget at læse
Deres Brev, som vidner om, at De var fornøjet
mig og i sandt Sæd M. var med fornøjet
minn ærbødige Brev. Derom min
offentlige og personlige Sammenhæng M. forbed
det, Lænde jeg har Lyst til at berøre flere
Punkter, som det Deres Brev Lænde jeg mig
Aendring, men jeg har med den bedste
Hjælp M. Minn længe Brev. Det er derfor
Lænde at De M. i Deres første Brev,
som jeg mit indersøge, fordi de fæde sammen
med de Lænde M. jeg selv har tænkt mig
om Deres Brev og fordi jeg tror at
det kan være af Nytte for Dem, at De
Brev for den for Dem. De siger nemlig
at De er ansvarelig, i sandt Sæd om
arbejdet og at De Lænde det De og Lænde
Lænde De, at en Lænde af Deres Brev
Arbejdet Lænde jeg tænkt mig Afslutning
det selv har mistet for en Del i Grund

Det er dog ikke sandt at jeg har det
Rirkampet i den uendelige Aftening, at jeg
har troet at kunde være den, men det er
fakti jeg er kommen til den Overbevisning
at den med den gamle Organiske Sær-
diges til navn i Aand er i det hele at
den naturlige Bidrag til at løse alle
Sammendels Aand er det Sær og Sænder
aldrig den Længde og Tidens, sandt det
for tiden længere, og den gamle naturlige
opnaar jo ikke alene gennem Aandens
det er Længde og Tidens og Begrebene
for det Sær, det Aand og det Sær
til den Længde uendelig.

Jeg kan kunde jeg endnu som mig
at jeg, men det er mig og alle til jeg
for den gamle og alle med den
eller jeg kampen.

Da man ikke kan ikke i Aand
at den sandt den gamle for mig,
fakti jeg i Aand en Aand den
1700 Gylden til en god Aand. Wien,
jo Længde og Tidens, som til
fakti den mig til den. Det Sær jeg.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

Jeg Lide at det er en Samvittighed
saa jeg har paalagt mig og saa jeg
beder saa at bedes.

Med det Paa at Ogsaa i det
valige Hjem i Kærstens Ejende naar
bedes det at siges det om
og forfærdige det Trætte, færdige
jeg

Det Georgians
J. C. Jacobsen